

Lovforslaget om den lille Bane fra Hornbæk til Gilleleje. Jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til at erindre den højtærede Minister om, hvad der skete ved Finanslovbehandlingen i Fjor, og da navnlig fremdrage de efter min Mening ganske uheldige Forhold — jeg kunde gerne bruge et endnu stærkere Udtryk og sige urimelige Forhold. Jeg oplyste i Fjor, at Staten staaer til Rest med en 4—5 Mill. Kr., og at dette aarlig forsaarsager store Rentetab saavel for Staten som for de øvrige i Jernbaneanlæg interesserede, særlig Kommunerne. Jeg bad den højtærede Minister, om Rigsdagen ikke kunde faa Lejlighed til at se Regnskaberne for disse Anlæg, naar de en Gang bliver fremlagt, for at kunne se, hvor store Udgifter Anlægskapitalens Tilvejebringelse har medført. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister i Fjor, stillede han sig ikke uvillig hertil, men stillede i Udsigt, at vi skulde faa en Finansplan; men saa vidt jeg ved, foreligger der ikke noget i saa Henseende endnu. Hvordan er nu Forholdet i Aar? Der er i Henhold til Loven af 1908 meddelt Eneretsbevillinger paa 29 Privatbaner, til hvilke Statens Bidrag efter de foreliggende Oplysninger skulde være ca. 19 Mill. Kr. Deraf er udbetalt de 7 Mill. Kr. Der resterer altsaa 12 Mill. Kr. Dog maa det indrømmes, at de 12 Mill. Kr. ikke alle er forfaldet til Betaling endnu, fordi der er en Del af de Anlæg, der ikke er saa vidt, at de kan gøre Krav paa Statskassens Bidrag. Men der mangler i hvert Fald mellem 5 og 6 Mill. Kr., og jeg gaar ud fra, at adskillige af Bevillingshaverne ikke har forlangt deres Statsbidrag betalt, fordi de er opmærksomme paa, at der er meget store Vanskeligheder at overvinde. Af de 29 Privatbaner har nu kun to faaet deres Regnskab endeligt afsluttet, og jeg kunde have Lyst til at minde den højtærede Trafikminister om, at der staaer i Eneretsbevillingerne — vistnok ogsaa i de Eneretsbevillinger, der er udstedte af den højtærede Minister selv, de er vist alle sammen lavede efter samme Form — i § 13: Senest 6 Maaneder efter Banens Aabning for Drift bliver der af Bevillingshaverne at forelægge Ministeriet et fuldstændigt Regnskab over hele den til Anlægget anvendte Anlægskapital. — Nu vil jeg gerne spørge, hvordan man egentlig skal fortolke den Eneretsbevilling, der fordrer, at man, saa kort Tid efter, at Banen er færdig og sat i Drift, skal aflægge et saadant Regnskab, naar man ikke efter saa mange Aars Forløb har kunnet faa Statskassens Bidrag. Det betyder altsaa, at de slet ikke kan aflægge noget Anlægsregnskab.

Jeg skal ikke udtale mig om, hvad det vil sige at lade dette staa hen i saa mange Aar, det vil jeg overlade til ærede Medlemmer af dette høje Ting selv at finde ud af. Efter hvad der er sket i Rigsdagen i denne Samling, og efter hvad der offentligt er kommet frem, er det Hensigten yderligere at forcere Jernbaneanlægene for at afhjælpe Arbejdsløsheden, og dette finder jeg egentlig godt, men jeg finder det ganske uforsvarligt at gaa videre i det Uføre, som er til Stede med Hensyn til Statstilskuddet.

Paa § 26 er der som sædvanlig opført en Million Kroner til Privatbaneanlæg. Ministeren har ikke søgt at faa Beløbet forhøjet i Aar, skønt der i Landstinget sidste Aar baade i Betænkningen og ved Finanslovens anden Behandling af Udvalgets ærede Ordfører (Bramsen) blev rettet Anmodning derom. Jeg forstaaer ikke, at Ministeren ikke fremsætter Forslag til en Ordning af disse Forhold, jeg finder det ganske urimeligt. Det fordyrer jo, som jeg tidligere har udtalt, Anlægene ganske betydeligt, naar der af de Bevillinger, som er givne til Banerne, som andrager ca. 19 Mill. Kr. eller maaske mere, og som Staten er forpligtet til at betale om trent samtidig med, at Koncessionerne gives, kun er betalt de 7 Mill. Kr.; nemlig 1 Mill. Kr. om Aaret. Der er ikke, hverken fra den nuværende højtærede Minister eller fra tidligere Ministre forlangt yderligere Beløb, endskønt det er stillet i Udsigt i Loven af 1908, § 13, at der foruden den ene Million, der bevilges om Aaret paa Finansloven, kan stilles større Beløb til Raadighed. Jeg vil meget indtrængende anmode den højtærede Minister om at se at faa de Forhold omordnet, saaledes at Bevillingshaverne eller Koncessionshaverne, hvad man vil kalde dem, faar Klarhed over Forholdene og kan faa deres Regnskab aflagt, for at det ikke bagefter skal hedde: de og de Forhold er nu anderledes, for der er gaaet saa lang Tid, at de Mennesker, der skal give Oplysninger, er baade døde og borte, saaledes at man mangler de nødvendige Oplysninger. Jeg henstiller altsaa indtrængende til den højtærede Minister at se at faa ordnet disse Forhold saa snart som muligt.

Jensen-Toustrup: Jeg agter lige saa lidt som de foregaaende Talere at indlade mig paa Enkeltheder om det foreliggende Finanslovsforslag. Dog kan jeg ikke undlade at udtale min Paaskønnelse overfor den højtærede Landbrugsminister, fordi han har forelagt — hvad Folketinget har vedtaget — at ansætte en Landbrugskonsulent i Rusland. Jeg tror, det vil være af ganske over-